

عنوان مقاله:

تحلیل بهینگی خودمانی سازی نام های خاص در فارسی معیار

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 6، شماره 12 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

علی رضا خان جان - مدرس پاره وقت دانشگاه جامع علمی- کاربردی

بتول علی نژاد - دانشیار گروه زبان شناسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

تحلیل بهینگی خودمانی سازی نام های خاص در فارسی معیار علی رضا خان جان [1] بتول علی نژاد [2] تاریخ دریافت: 16/11/1388 تاریخ تصویب: 10/10/1391 چکیده در مقاله حاضر، در چهارچوب نظریه بهینگی، فرایند خودمانی سازی نام های خاص در فارسی معیار را به لحاظ واج شناختی تحلیل کرده ایم؛ اما صرفاً در این سطح، متوقف ننمانده و ضمن تلفیق تحلیل واجی با تحلیل اجتماعی- کاربرد شناختی، نظریه بهینگی را در سطح رابط واج شناسی، زبان شناسی اجتماعی و کاربرد شناسی زبان به کار گرفته ایم. برخلاف نظریه بهینگی کلاسیک که امکان ظهور تنها یک گزینه بهینه را در برون داد فرایند پیش بینی می کند، یافته های این تحقیق، احتمال اشتقاق بیش از یک گزینه از درون دادی واحد را تایید می کنند؛ البته تحلیل این مسئله در قلمرو نظریه بهینگی متعارف، میسر نیست؛ از این روی، در مقاله حاضر، با تعریف محدودیت های اجتماعی- کاربرد شناختی ای ویژه که یا استفاده از صورت های خودمانی نام های خاص را به رعایت سبک زبانی مقید می کنند و یا اساساً عمل کرد فرایند خودمانی سازی را به رعایت الگو های ادب در زبان و فرهنگ فارسی موکول می کنند، بر اهمیت و کارکرد بافت موقعیتی در فرایند خودمانی سازی تاکید کرده و به تبع آن، سطح پوشش تحلیل بهینگی را تا حوزه هایی فراتر از دیدگاه های واج شناختی صرف تعمیم داده ایم. واژه های کلیدی: نظریه بهینگی، خودمانی سازی نام های خاص، فارسی معیار، محدودیت های اجتماعی- کاربرد شناختی. [1] . مدرس پاره وقت دانشگاه جامع علمی- کاربردی؛ alirezakhanjan@gmail.com [2] . دانشیار گروه زبان شناسی دانشگاه اصفهان؛ batool_alinezhad@yahoo.com

کلمات کلیدی:

نظریه بهینگی، خودمانی سازی نام های خاص، فارسی معیار، محدودیت های اجتماعی، کاربرد شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/970820>

